

वेदिता-त्री, वेद्यिता-त्री, विवेदिषिता-विविदिषिता-त्री, वेविदिता-त्री ; इत्यादि-
कानि सर्वाणि रूपाणि भौवादिकक्रेटतिवत् (190) उद्घानि । ¹विटः, ²विटपः,
³विडङ्गः इति अस्य धातोः विशेषः ।

(1601) “ विट आक्रोशे ” (I-भ्वादि:-317. अक. सेट्. पर.)

क्षीरतरङ्गिण्याम्, ‘ विट — ’ इति पठित्वा ‘ डान्तोऽयमिति (विड)
नन्दी ’ इति दृश्यते । धातुवृत्तौ ‘ विट — बशादिः ’ इति पठितम् ; तत्
टिप्पण्यां ‘ विट विड इति मैत्रेयः ’ इति च दृश्यते । भट्टोजिदीक्षितोऽपि
‘ विट — ’ इत्येव (बशादिः) पठति । काशकृत्स्नस्तु — ‘ विट शब्दे
हास्यशब्दे ’ इति ।

वेटकः-टिका, वेटकः-टिका, विवेदिषकः-विविदिषकः-षिका-वेविटकः-टिका ;
इत्यादीनि रूपाणि सर्वाण्यपि भौवादिकक्रेटतिवत् (190) ज्ञेयानि । डान्तपक्षे
विडालः⁴ इति । विटः प्रसिद्धः ।

(1602) “ विथृ याचने ” (I-भ्वादि:-33. सक. सेट्. आत्म.)

“ ‘ विथृ ’ इति कौशिकः । क्षीरस्वामिना त्वयं पक्षो दूषितः । ” इति
धातुवृत्तावुक्तम् । सायणोक्तः पाठस्त्वधुना तरङ्गिण्यां नोपलभ्यते ।

वेथकः-थिका, वेथकः-थिका, विवेथिषकः-विविथिषकः-षिका, वेविथकः-थिका ;
वेथिता-त्री, वेथयिता-त्री, विवेथिषिता-विविथिषिता-त्री, वेविथिता-त्री ; इत्यादीनि
रूपाणि सर्वाण्यपि भौवादिकक्रेटतिवत् (190) ज्ञेयानि । निष्ठायाम्-विथितः-
वेथितः इति ।

1: ‘ इगुपधज्ञाप्रीकिरः कः ’ (3-1-135) इति कर्तरि कप्रत्ययः ।

2. ‘ विटपविष्टप— ’ (द. उ. 7-12) इति कपन्प्रत्यये निपात्यते इति धातुवृत्ता-
वुक्तम् । दशपाद्यां तु ‘ विश प्रवेशने ’ इत्यस्मात् धातुशकारस्य टकारे
रूपमिति उक्तम् ।

3. ‘ विड इति सौत्रो धातुः ’ इति द. उ. वृत्तिः । तत्पक्षे ‘ विडादिभ्यः कित् ’
[द. उ. 3-61] इति अङ्गचप्रत्ययः किञ्च भवति । तेन रूपमेवम् । विडङ्गः
द्रव्यजातिः ।

4. “ ‘ विड इति सौत्रो धातुः ण्यन्तः । । औणादिके कालचप्रत्यये रूपम् ; वेडयति
मूषकानिति विडालः मार्जारः । ” इति दशपाद्याणादिवृत्तौ (8-115) दर्शितम् ।